

U z n e s e n i e

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí dňa 1. júna 1994 po predbežnom prerokovaní podnetu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], na zrušenie rozsudku Krajského súdu v Košiciach
sp. zn. 3 T 33/91 z 25. 11. 1991 takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na začatie konania pre nepríslušnosť o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Ústavnému súdu Slovenskej republiky [REDAKOVANÉ] doručil písomné podanie z 1. 2. 1994, v ktorom sa domáha zrušenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach vo veci pod sp. zn. 3 T 33/91 z 25. 11. 1991. Súd podľa jeho názoru pochybil pri výpočte spôsobenej škody a pri kvalifikácii trestného činu a preto označil uvedené rozhodnutie za nesprávne. V ďalšej časti podania vytýka, že v konaní, ktoré predchádzalo rozsudku Krajského súdu v Košiciach, bola porušená podmienka platnej zmluvy o právnej pomoci medzi Poľskom a vtedajšou Českou a Slovenskou federatívnou republikou o vydávaní odsúdených na výkon trestu (vyhláška č. 123/1980 Zb.).

Z obsahu trestných spisov Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 3 T 33/91 vyplýva, že [REDAKOVANÉ] (spolu s ďalšími troma spolupáchateľmi) rozsudkom Vojvodského súdu v Krakove z 3. 7. 1990 sp. zn. III. K 8/90 bol uznaný za vinného z trestného činu lúpežného prepadnutia so zbraňou podľa § 210 ods. 2 Trestného zákona Poľskej republiky a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov spolu s trestom pokuty 1 500 000 zlotých, ako aj odňatie občianskych práv na dobu 6 rokov.

Vo veci sa potom vykonalo konanie podľa čl. 10 Dohovoru o odovzdávaní osôb odsúdených na trest odňatia slobody na výkon trestu v štáte, ktorého sú občanmi z 19. 5. 1978 (vyhl. č. 123/1980 Zb.). V nadväznosti na to Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 25. 11. 1991 vo veci pod sp. zn. 3 T 33/91 rozhodol s prihliadnutím na ustanovenie § 384a vtedy platného Trestného poriadku (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších zákonov) tak, že [REDAKOVANÉ] podľa § 234 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 35 ods. 1 Trestného zákona ukladá úhrnný trest

odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa čl. 10 "Dohovoru" odsúdený trest odňatia slobody vykoná v štáte, ktorého je štátnym občanom. Vychádzajúc z rozsudku Vojvodského súdu v Krakove, súd štátu, ktorého je odsúdený štátnym občanom, rozhodne o jeho výkone a určí podľa právneho poriadku svojho štátu rovnakú výmeru trestu odňatia slobody, aká bola uložená v rozsudku súdu iného štátu. Ak za daný trestný čin podľa právneho poriadku štátu, ktorého štátnym občanom je odsúdený, je najvyššia sadzba odňatia slobody nižšia ako trest uložený rozsudkom, súd uloží trest v najvyššej sadzbe, ktorú podľa právneho poriadku tohto štátu možno za takýto čin uložiť.

Ústavný súd Slovenskej republiky je toho názoru, že Krajský súd v Košiciach konal v intenciách "Dohovoru". [REDAKOVANÉ] vo svojom podaní sa odvoláva na zákon (Trestný poriadok), ktorý v čase rozhodovania Krajského súdu ešte neplatil. Jeho námietky nemožno považovať za dôvodné a opodstatnené. Krajský súd v Košiciach vychádzal výlučne z rozsudku štátu, ktorý obvineného odsúdil; rozhodoval len o vykonaní trestu na svojom území a preto sa nemohol zaoberať

skutkovými a právnymi otázkami vo vzťahu k zistenému skutočnému stavu veci ani otázkami určenia viny

a výšky spôsobenej škody.

Ústavný súd taktiež nie je oprávnený preskúmavať postup súdu pri objasňovaní skutočného stavu veci a rozhodnutie o vine, treste a výške spôsobenej škody, ktoré vyniesol Vojvodský súd v Krakove na základe ním zisteného stavu veci.

Na tomto základe vec prejednal na neverejnom zasadnutí a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (§ 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný
opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 1. júna 1994

JUDr. Miloš S e e m a n n
predseda senátu